

A Magyar Köztársaság nevében !

A Pécsi Ítéltábla dr. Bösz Endréné dr. Wéber Aranka pártfogó ügyvéd (pártfogó ügyvéd címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - személyesen eljáró **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. r. és **II. rendű alperes neve** (II. rendű alperes neve) II. r. alperes ellen 5.426.000,- forint és járulékainak megfizetése iránt a T. Megyei Bíróság előtt 15.P.20.716/2009. ügyszám alatt folyamatban volt perében 2010. május 3-án 17. sorszámon kelt ítélet ellen a felperes részéről 20. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán - a 2011. január 20. napján megtartott tárgyaláson - meghozta az alábbi

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - *helybenhagyja* azzal, hogy a megítélt késedelmi kamat a kifizetésig terjedő időre jár.

A 354.200,- (háromszázötvennégyezer-kétszáz) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illeték a Magyar Állam terhén marad. A pártfogó ügyvéd másodfokú költségét a felperes viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. r. alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 51.000,- forintot és ennek 2010. január 1. napjától a törvényes késedelmi kamatát; ezt meghaladóan a keresetet elutasította; rendelkezett továbbá a perköltségről.

Ítéletét az elsőfokú bíróság azzal indokolta, hogy a perbeli okiratokkal szemben a felperes nem tudta bizonyítani azokat a tényeket, amelyek valóságának bíróság általi elfogadása az ő érdekében állott, s ennek folytán a per főtárgya tekintetében korábban hatályosan megtett joglemondó nyilatkozata visszavonhatatlannak

tekintendő, ezért pedig a lemondással érintett jogok vonatkozásban kereseti követelés érvényesítésére lehetősége nincsen. A kereset részbeni teljesítésének indoka az volt, hogy azt az I. r. alperes nem ellenezte. Az elsőfokú bíróság alaptalannak találta az I. r. alperes 80.000,- forintra vonatkozó beszámítási kifogását, mert a peres felek egymás közti elszámolása során tett azon nyilatkozatuk, hogy egymással szemben követelésük a továbbiakban nincsen, az I. r. alperest is köti.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a fellebbezésben kisebb részben kiterjesztett kereseti kérelmének teljesítését kérte a másodfokú bíróságtól. Fellebbezését azzal indokolta, hogy a joglemondó nyilatkozatot valójában nem akarta aláírni, annak aláírásakor az I. r. alperes azzal fenyegette meg, hogy nem láthatja többé az alpereseknek a felperes által az unokájának tekintett közös gyermekét, és ezzel kényszerítette az okirat aláírására. Arra is hivatkozott, hogy noha az I. r. alperes ismertette az okirat tartalmát, azt idegállapota miatt helyesen értelmezni a felperes képtelen volt. A korábbi kölcsönökből eredő ügyleti kamatok és kölcsöntartozás mellett érvényesíteni kívánt 51.000,- forintot a felperes a fellebbezésében 582.000,- forintra felemelte, és e követelést a korábban a kölcsönként megjelölt követelés egyes résztételeire - a mosogatógépre megfizetett 102.000,- forint, a G. személygépkocsira megfizetett 100.000,- forint, az S. személygépkocsira megfizetett 120.000,- forint, a hűtőszekrényre megfizetett 60.000,- forint és a végrehajtónak megfizetett 200.000,- forint összegére - alapította.

Az alperesek ellenkérelmet nem terjesztettek elő, a másodfokú tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére nem jelentek meg.

A felperes fellebbezése *alaptalan*.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete mind ténybeli, mind jogi indokait tekintve helyes, ezért azt a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 253.§-ának (2) bekezdése alapján - utalással a 254.§ (3) bekezdésében foglaltakra - helyes indokainál fogva hagyta helyben.

A fellebbezéssel összefüggésben mutat rá a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást helyesen folytatta le, a beszerzett bizonyítási eszközökből levont ténybeli következtetései helytállóak voltak. A felperes fellebbezésében felhozott indokok saját állításaiként nem nyertek bizonyítást.

A kereseti kérelem fellebbezésben történt felemelése olyan követelésekre nézve történt, amelyek a per elsőfokú szakaszában már elutasítólag elbírált egymillió forint értékű kölcsönkövetelés elemeiként voltak korábban, a kereseti kérelemben feltüntetve. Azt azonban a felperes nem részletezte a fellebbezésében, hogy mely összegekre nézve és milyen jogcímen tart igényt a fellebbezésben szintén fenntartott egymillió forintos kölcsönkövetelés tekintetében.

A Pp. 235.§-ának (1) bekezdése szerint a fellebbezésben meg kell jelölni, hogy a fél a határozat megváltoztatását mennyiben és milyen okból kívánja. A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény vagy az új bizonyíték az első fokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az - elbírálása esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna.

Eszerint a felperes fellebbezése a Pp. 235.§-ában foglalt követelményeknek nem felelt meg, mert egyfelől a kényszerítéssel és a fenyegetéssel összefüggésben felhozott indokok nem hozhatók fel mint új tények, új bizonyítékok a másodfokú bíróság előtt, másfelől pedig a kereset felemelése tekintetében a felperes e követelését nem támasztotta alá. A kérelemnek ez a része továbbá a másodfokú bíróság álláspontja szerint a Pp. 247.§-a (1) bekezdésének a)-c) pontjaiban foglalt, a kereset másodfokú eljárásban történő kiterjesztésére, illetőleg felemelésére irányadó követelményeknek, feltételeknek sem felel meg, így előterjesztésének nem volt helye.

Mindezekre tekintettel a személyes költségmentes és pártfogó ügyvéddel eljáró felperes a másodfokú eljárásban teljesen peresztes lett. Az alpereseknek a fellebbezési eljárásban perköltségük nem merült fel, ezért a felperest a Pp. 86.§ (3) bekezdése alapján perköltség-viselésre kötelezni nem kellett. A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM sz. rendelet (Kmr.) 13.§ (1) bekezdése és 14.§-a alapján a Magyar Állam viseli. A pártfogó ügyvéd díjának viselésére a Pp. 87.§ (2) bekezdése alapján a felperes köteles.

P é c s , 2011. január 20.

Dr. Juhász László s.k. a tanács elnöke, Dr. Fekete Bálint s.k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró